

Çankırı

KELOĞLAN MASALLARI

Keloğlan Yarende

KELOĞLAN YÂRENDE

Yazar:
Ethem YENİGÜRBÜZ

Resimleyenler:
Yunus ATILGAN
Zühtü ATILGAN

Editör:
MehmetGÜMÜŞ

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI**

“Keloğlan Çankırı Masalları Projesi”

“Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın desteği ile hazırlanan bu projenin içeriği hiçbir surette Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın görüşlerini yansıtmamakta olup, içerik ile ilgili tek sorumluluk proje yürütücüsü Türkiye Kızılay Derneği Çankırı Şubesine aittir.”

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, yârenliğiyle meşhur, muhabbetleri bol, sohbetleri koyu, dost canlısı insanların yaşadığı, adına Çankırı denilen tuz diyarında Keloğlan adlı bir genç yaşarmış. Saf görüntüsünün ardında ahlaklı ve temiz kalpli bir insan varmış. Zekâsı ise kel başından taşarmış.

3

ÇANKIRI TUZU

GERÇEK

AÇIK

ÇEK KAYA TUZU

Kış ayları gelip de Yâran
Ocakları yanmaya başlayınca
Keloğlan'ın içi gidermiş.
Katılmak için heves edermiş.

Keloğlan bir gün Demirciler
Arastası'ndan Bedestene,
Bakırcılar Çarşısı'ndan
Tuzcular Arastası'na doğru
kendi kendine konuşarak
giderken demirci Salim Usta
ile karşılaşmış.

Salim Usta:

— Hayırdır Keloğlan, ne düşünüyorsun yine?

Keloğlan:

— Yâran Meclisi'ne gitmek istiyorum ama beni kimse çağırmadı.

Salim Usta gülerek:

— Ondan kolay ne var Keloğlan. Yarın benim ocağım var, misafirim olarak gel.

Keloğlan'ın yüzü gülmüş ve neşesi yerine gelmiş. Doğru eve koşmuş.

Demirci De

Yaşasın

— Anaaa!

Yâran Meclisi'ne ben de gidiyorum.

Anası gülerек:

— Git oğlum git, ama bak! Orası edepli,
adaplı bir yer. Büyüklerin sözü geçer; oyun
da vardır, şaka da vardır, terbiye de. Hem
bilmece sorarlar hem tekerleme isterler. Gülüp
eğlenirken öğretirler.

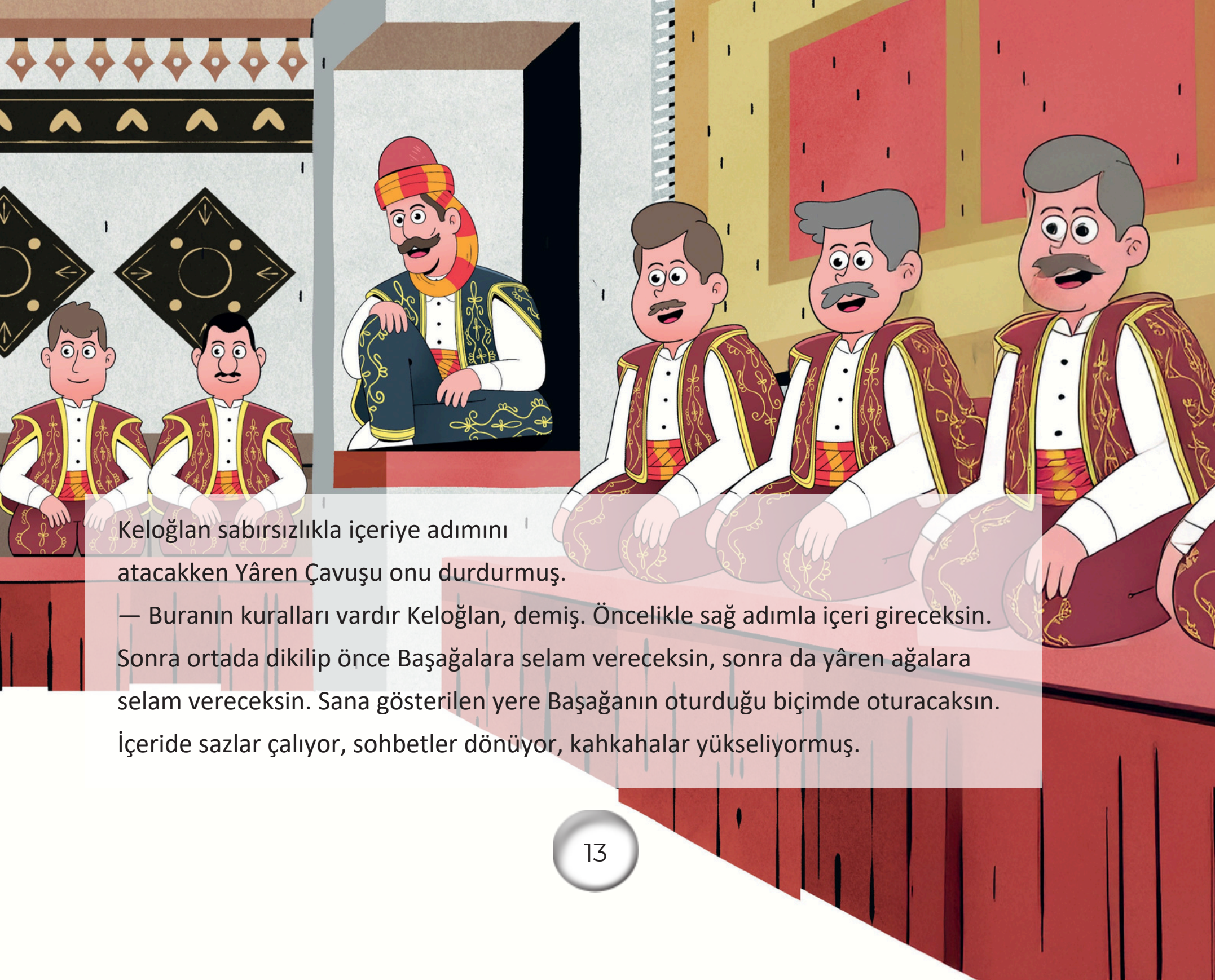

Keloğlan'ın gözüne o gece uyku girmemiş. Ertesi gün akşam ezanı okunurken hemen en temiz mintanını giymiş, düşmüş yola. Uzunyol'daki birbirinden güzel konakların önünden geçerek İmaret'ten aşağı inmiş ve Yâran Evi'ne ulaşmış.

Yârenlerin kendi içlerindeki sohbetleri bitene kadar Keloğlan'ı diğer misafir ağalarla birlikte bir odada bekletmişler. Heyecan dolu o an gelmiş ve Yâren Çavuşu "Haydi misafir ağalar buyurun!" deyip meclise davet etmiş.

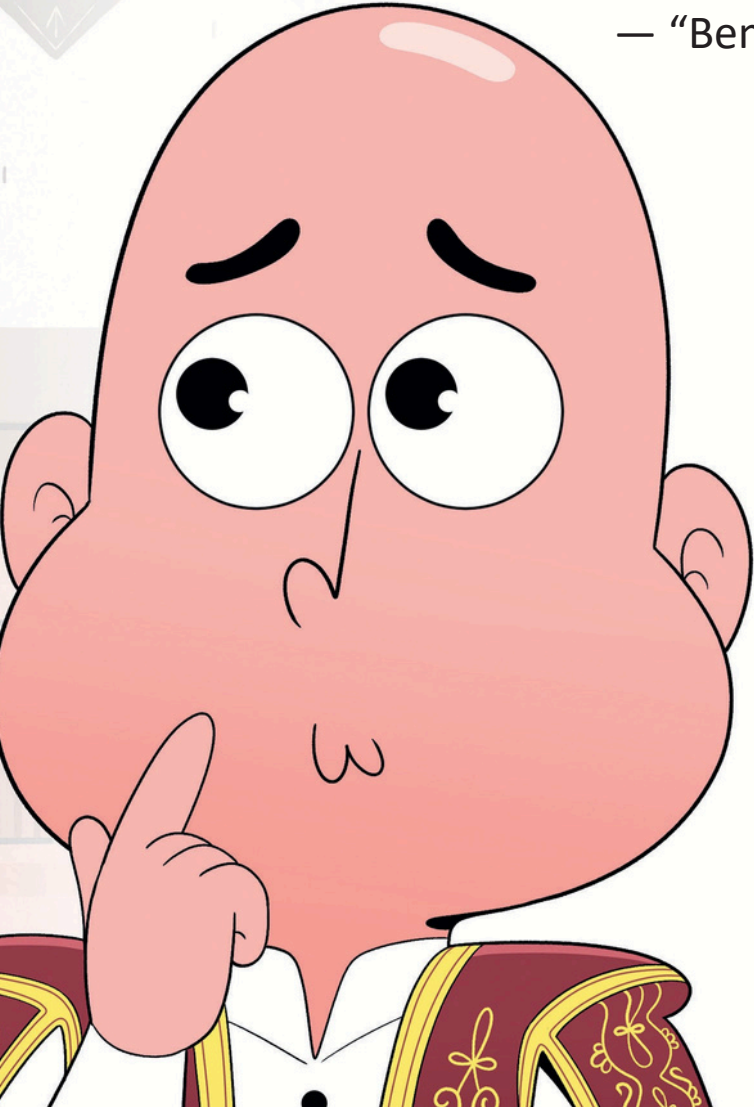

Keloğlan sabırsızlıkla içeriye adımını
atacakken Yâren Çavuşu onu durdurmuş.

— Buranın kuralları vardır Keloğlan, demiş. Öncelikle sağ adımla içeri gireceksin.
Sonra ortada dikilip önce Başağalara selam vereceksin, sonra da yâren ağalara
selam vereceksin. Sana gösterilen yere Başağanın oturduğu biçimde oturacaksın.
İçeride sazlar çalıyor, sohbetler dönüyor, kahkahalar yükseliyormuş.

Baş köşede oturan heybetli Başağa:

— Hoş geldin Keloğlan! Yâran ocağında oyuna çıkmadan olmaz, gel bakalım ortaya, demiş.

Keloğlan cesurca başını sallamış:

— Hazırım Başağam!

Yâren ağalar, aralarına aldıkları Keloğlan’la tekerleme satma oyununa başlamışlar:

— “Benim bir değirmenim var indirmeli bindirmeli, pergele verip döndürmeli, indiremezsen bindiremezsen, pergele verip döndüremezsen, ver ustasına indirsin bindirsin, pergele verip döndürsün. Sat.”

Yâren ağanın söylediği tekerlemeyi heyecandan karıştıran

Keloğlan kızarmış, bozarmış.

Gülüşmeler arasında kel kafasını kaşımış ve bir çırpıda tekerlemeyi söyleyince tüm yârenler

kahkahalarla alkışlamışlar Keloğlan’ı.

O gece mecliste sazlar çalınmış, türküler söylenmiş, oyunlar oynanmış, yemekler yenmiş, eğlenceli vakit geçirilmiş.

Ama en çok eğlenen Keloğlan olmuş.

Gökten üç kristal tuz düşmüş: Biri anlatanın başına, biri bu masalı
dinleyenin başına, biri de Yârenler gibi edepli, ahlaklı ve akıllı olan
herkesin başına!

SON

B ndrol uygulamasına ilişkin esaslar hakkında
y netmeliğin beşinci maddesinin ikinci fıkrasına
g re b ndrol taşınması zorunlu değildir.